

Starší
Claudio R. M. Costa
Sedmdesátník

Moroni a automechanik

„A malé dítě je povede.“

(2. Nefi 30:12.)

Před mnoha lety jela naše rodina po návštěvě příbuzných domů do brazilského São Paula. Zrovna když jsme jeli do prudkého kopce, porouchalo se nám auto.

Několik minut jsme se snažili ho znovu nastartovat. Ale nešlo to. Projíždělo kolem nás jedno auto za druhým. Ale nikdo nezastavil, aby nám pomohl.

Nakonec jsem rodině řekl, že se musíme pomodlit. Můj šestiletý syn Moroni řekl: „Neboj, tati. Já už jsem se pomodlil.“

„O co ses modlil?“ zeptal jsem se.

„Modlil jsem se k Nebeskému Otci o to, aby kolem jel ten *správný* člověk, který nám pomůže,“ odvětil.

Brzy se za naším autem objevila dvě jasná světla. Byla to odtahová služba. Řidič byl automechanik.

„Máte velké štěstí,“ řekl. „Dnes už jsem v práci skončil a byl jsem na cestě domů.“

Auto nám opravil. Pak jel za námi, aby se ujistil, že se bezpečně dostaneme domů.

Zeptal jsem se Moroniho, zda si uvědomuje, jaký je to mimořádný zážitek. „Samozřejmě,“ odpověděl. „Nebeský Otec vyslyšel mou modlitbu. A tak mám teď vlastní svědectví! Už si ho nemusím půjčovat od tebe, tati.“ Moroniův věrný příklad mě dojal.

Moroni je dnes už velký, ale já si stále pamatuji, jakým dobrým příkladem byl, když byl malý. Ačkoli jste děti, i vy můžete být příkladem své rodině a přátelům. ■